

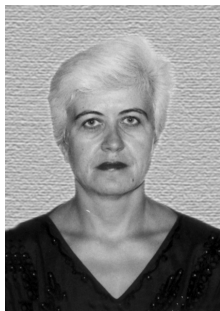
тем. Наукові інтереси пов'язані з фізикою дисперсних систем, їх утворенням та дослідженням фізико-хімічних властивостей, з дослідженням явищ переносу, а також запалення, горіння та детонації у дисперсних системах.

Пр.:

Исследование конденсации паров в турбулентных струях с помощью светорассеяния / Копыт Н. Х., Чесноков М. Н. // Физика аэродисперсных систем. — 1973. — Вып. 8. — С. 57-60; Распространение турбулентной струи с примесью ядер конденсации в тумане // Там же. — 1977. — Вып. 16. — С. 72-79; Подъем облака продуктов горения диспертированного топлива / Копыт Н. Х., Стручаев А. И. // Там же. — 1986. — Вып. 30. — С. 36-43; Ускорение пламени в распылах тяжелых углеводородов / Копыт Н. Х., Стручаев А. И., Бойко Ю. И. // Там же. — 1991. — Вып. 34. — С. 147-154; К вопросу о моделировании явления откола / Копыт Н. Х., Асланов С. К. // Физико-химическая механика в материаловедении. — 1991. — № 6; Исследование распыления углеводородного топлива при выбросе в атмосферу / Копыт Н. Х., Асланов С. К., Стручаев А. И. // Физика аэродисперсных систем. — 1997. — Вып. 36. — С. 23-27; Развитие физики аэродисперсных систем в бывшем СССР и на Украине // Там же. — С. 3-9; Repreacking-mechanism in aerosoljet due to viscous hydrodynamic instability of drops surface / Копыт Н. Х., Асланов С. В., Stroutchayev A. I. // European Aerosol Conference (EAC'97). — Hamburg, 1997. — P. 327-328; Диспертирование углеводородного топлива при выбросе струи / Копыт Н. Х., Асланов С. И. // Вісн. Інж. акад. України. — 1997. — № 2. — С. 14-17.

Літ.:

Професори Одес. (Новорос.) ун-ту. — Одеса, 2000. — Т. 3.

КОРМИЧ

Людмила Іванівна

Історик, юрист

Л. І. Кормич народилася 25 липня 1952 р. в с. Луг Велико-Березнянського району Закарпатської обл. в родині офіцера і вчительки.

Батько — І. Д. Ілюшин, учасник Великої Вітчизняної війни, нагород-

жений орденами і медалями. Закінчив Ленінградське вище військово-інженерне училище, потім Київський державний університет ім. Т. Г. Шевченка. Після звільнення в запас працював викладачем історії. Мати — О. І. Ілюшина (Леонтович), учасниця Великої Вітчизняної війни, закінчила Черкаський педагогічний інститут. Працювала викладачем української і російської словесності, була на профспілковій роботі. Відмінник народної освіти, нагороджена медалями. Майже всі родичі, діди і прадіди включно, вчителювали: в роду історики, філологи, математики, біологи, географи.

Людмила Іванівна закінчила на відмінно черкаську середню школу у 1969 р. Протягом року працювала оператором машинно-лічильного бюро, зацікавившись електронно-обчислювальною технікою. Але за рік технічні уподобання поступилися гуманітарному ухилу і вона вступила на історичний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова у 1970 р. В 1975 р. закінчила університет з дипломом з відзнакою за спеціальністю “історія”.

За рекомендацією Вченої ради продовжила навчання в аспірантурі університету, захистивши у 1978 р. на Спеціалізованій вченій раді ОДУ кандидатську дисертацію “Середні міські верстви в демократичній революції на Україні. 1905-1907 рр.” (науковий керівник професор Н. М. Якупов, офіційні опоненти професори І. П. Сабадирьов, М. О. Скрипник).

Отримавши вчений ступінь кандидата історичних наук, з 1978 р. протягом 20 років працювала в Одеському державному університеті ім. І. І. Мечникова, пройшовши всі сходинки: асистент, старший викладач, з 1981 р. — доцент, з 1991 р. — професор, з 1992 р. — завідувач кафедри, з 1996 р. — директор коледжу. Перервою було лише навчання в докторантурі Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка у 1989—1990 рр., яке завершилося захистом у 1990 р. докторської дисертації “Історичний досвід партій по залученню демократичної частини службовців до політичної бази демократичних революцій” (науковий консультант професор Б. І. Корольов, офіційні опоненти І. Ф. Курас (Київ), І. Ю. Горелов (Москва), В. М. Устінов (Москва). Вчений ступінь доктора

історичних наук затверджено у 1991 р. Перше вчене звання — доцента — присвоєно у 1981 р., а у 1992 р. присвоєно вчене звання професора.

Для кращого використання специфіки викладання для студентів-юристів, з якими працювала Л. І. Кормич, вона отримала другу вищу освіту — юридичну, закінчивши університет внутрішніх справ МВС України (Харків). У 1996 р. створила при Одеському університеті коледж права та муніципального управління для реалізації концепції ступеневої освіти. У тому ж році була обрана дійсним членом Всеукраїнської Академії наук національного прогресу. Основний напрямок наукових досліджень — історія держави і політичних вчень, теорія політики, проблеми жіночого руху. Людмила Іванівна веде підготовку кадрів вищої кваліфікації через аспірантуру: перші аспіранти захистили кандидатські дисертації у 1987 р. Керівництво Спеціалізованою вченою радою з політичних наук, створеною в Одеському держуніверситеті, здійснювала з 1992 р. У 1997 р. заснувала науковий збірник “Актуальні проблеми політики”. Це фахове видання, що входить до переліку ВАК України. У 1997 р. Л. І. Кормич присвоєне звання “Відмінник освіти України”, а у 1998 р. вона нагороджена відзнакою Президента України — Орденом княгині Ольги 3 ст.

Веде активну громадську діяльність — очолює Одеську обласну організацію “Жінки України”, є членом політради цієї партії, головою Південноукраїнського центру гендерних досліджень, членом наукової ради Одеської організації “Просвіта”, членом виконкому громадської організації “Відродження регіону”, членом Спілки жінок України.

Список наукових праць нараховує 75 робіт, серед яких — 6 індивідуальних і колективних монографій.

Пр.:

Создание политической армии демократической революции. — К.; Одесса: Вища шк., 1983; Расширение социальной базы революции. — К.; Одесса: Вища шк., 1989; Роль соревнования в формировании и воспитании молодого поколения рабочего класса. — М., 1990; Національна ідея в політичній думці України XIX ст. // Політол. вісн. — 1993. — Вип. 1; До історії державного будівництва в Україні // Актуальні пробл. гос-ва и права. — Одесса, 1994. — Вип. 1; Роль жіночих організацій в досягненні національної згоди // Жінки України: сучасний статус і перспективи. — К., 1995; Жінки в

державотворенні // Актуальні пробл. політики. — Одеса, 1997. — Вип. 1/2; Правова освіта і правова культура: проблеми сучасного українського суспільства // Юридична освіта і правова держава. — Одеса, 1997; Історія України від найдавніших часів до кінця XX ст.: Навч. посібник / Кормич Л. І., Багацький В. В. — Одеса: Астропринт, 1999.

Літ.:

Одес. ун-т, 1865-1990. — С. 140; Юрид. ин-т ОГУ. — С. 112-114; Професори Одес. (Новорос.) ун-ту. — Одеса, 2000. — Т. 3.

КОРОВИЦЬКИЙ Костянтин Іларіонович

Терапевт

К.І. Коровицький народився 23 січня 1861 р. в Волинській губернії. В цей час батько Іларіон Іоанович (Іванович) Коровицький (1835 — 1892) був священником в церкві села Мікуліч Володимирського повіту Волинської губернії і можливо в цьому селі народився його син Костянтин. В 1869 р. сім'я Коровицьких переїжджає до Житомиру, куди на місце священника при церкві Житомирських богоугодних закладів переводять о. Іларіона.

Середню освіту Костянтин Коровицький отримав в Житомирській гімназії. В 1884 р. закінчив медичний факультет університету Св. Володимира в Києві з відзнакою і в тому ж році був назначений ординатором Житомирської міської лікарні. Тоді ж, у 1884 р., був обраний в діючі члени Товариства лікарів Волинської губернії. Виступав на засіданнях з повідомленнями. Так у 1884 р. він зробив влучну доповідь “Случай разрыва печени и случай первичной кишечной бугорчатки”, в 1885 р. — “О случаях возвратного тифа в городской больнице” та “Случай кариозного процесса позвоночника с образованием обширного затечного гноевика, вскрывшегося в правой надключичной области и сообщавшегося с тубер-

